

NIEUWSFLITS NIEUWSBRIEF HTP - UTP

4 maart 2022

De Nieuwsflits is een bijzondere uitgave van de Nieuwsbrief HTP – UTP. We sturen die om te informeren over actuele situaties, waarvoor de reguliere nieuwsbrief ‘te laat’ zou komen.

*Met deze nieuwsflits informeren we jullie over de **Impulsdag Wittemer Leergang**, die **op 1 april 2022** in Klooster Wittem gehouden wordt. Hoofdspreker op deze dag is de Vlaamse kerkjurist Rik Torfs. Hij verzorgt de Henk Manderslezing. Rik staat stil bij zijn boek ‘De kerk is fantastisch’, dat in 2020 verscheen.*

*Bijgaand vinden jullie informatie over de dag met het programma en de gegevens over aanmelding. Denk je er aan om je **vóór 20 maart** aan te melden?*

Ook nemen we een boekbespreking op van het boek ‘De kerk is fantastisch’, door Matti Jeukens ofm, pastor in de volkswijk Wittevrouweveld in Maastricht.

We hopen jullie op 1 april in Wittem te ontmoeten!

Redactie Nieuwsbrief HTP-UTP

Impulsdag Wittemer Leergang 1 april 2022

Zoals al eerder aangekondigd wordt op vrijdag 1 april 2022 de Impulsdag Wittemer Leergang gehouden. De dag vindt plaats in Klooster Wittem (Wittemer Allee) in Wittem.

De Henk Manderslezing op deze Impulsdag wordt verzorgd Rik Torfs, de hoofspreker op de Impulsdag. Rik Torfs is kerkjurist en hoogleraar Kerkelijk Recht aan de Katholieke Universiteit van Leuven. Hij is ook tv-maker en columnist. In zijn lezing staat hij stil bij zijn boek 'De kerk is fantastisch' dat in 2020 verscheen.

Aanmelden vóór 20 maart en accreditatie

Aanmelden voor deze dag kan tot 20 maart, zowel telefonisch als digitaal:

Telefonisch kunt u zich aanmelden tussen 9.00 uur en 17.00 uur bij de receptie van klooster Wittem via telefoonnummer 043- 4501741. Graag uw naam, telefoonnummer en adres vermelden, en uw functie.

Digitaal meldt u zich aan via info@kloosterwittem.nl , ook hier uw adres en functie vermelden.

Accreditatie: Voor deze bijeenkomst is accreditatie aangevraagd bij stichting SKGV. Zij kent 1 PE punt toe.

Programma

- 9.30 uur Ontvangst in de Gerarduszaal
- 10.00 uur Welkom door dagvoorzitter Philippe Cremers
- 10.15 uur Introductie van het boek 'De kerk is fantastisch' van en door Rik Torfs
- Reacties vanuit verschillende werkvelden:
- Jac. van Oppen, betrokken bij parochieontwikkeling bisdom Den Bosch
 - Jeanne Rens, geestelijk verzorger Zuyderlandziekenhuis Heerlen
 - Harry Notermans, pastoor te Waubach
- 11.10 uur Kort zoomen/ reageren met je buurvrouw/man
- 11.15 uur Repliek van Rik Torfs op de referaten en eerste reacties uit de zaal
- 12.00 uur René Haustermans zingt enkele liederen 'met een boodschap'
- 12.30 uur Lunch
- 14.00 uur Groepsgesprekken (op basis van verschillende werksoorten)
- 14.55 uur Intermezzo
- 15.05 uur Plenair gesprek
- 16.00 uur Liturgisch moment met Jeroen Houben
- 16.15 uur Borrel
- 17.00 uur Afsluiting

Boekbespreking De kerk is Fantastisch

De kerk is Fantastisch maar vooral nodig

Onze parochie ligt in een sociaal kwetsbare buurt waar met man en macht gewerkt wordt om de buurt beter en leefbaarder te maken. De autoweg die ons stadsdeel doormidden sneed is daarvoor onder de grond gestopt in een tunnel en er boven op is de Groene Loper gekomen, alleen de kwetsbare en broze mensen verdwijnen steeds meer nu het hier steeds aantrekkelijker wordt om te wonen.

Toen de sociale problematiek het allerergste was, heeft mijn voorganger pastor Hub Bovend'eerdt zich onsterfelijk weten te maken door te stellen dat we hier geen 'achterstandswijk' zijn maar een 'voorsprongswijk'. Dat wat hier gebeurt later elders ook zal gebeuren. Daarbij aansluitend en denkend aan wat er nu naar aanleiding van Me too en BLM naar voren komt, dat ik dacht dat de 'viezerikken' alleen in de kerk zaten, maar dat ze toch klaarblijkelijk overal zitten en natuurlijk vooral daar waar macht, geld en roem samen komen. Zo bedacht ik dat dat wat in de kerk gebeurt ook vroeg of laat overal zal gebeuren en daarbij denk ik nu aan haar leegloop en haar ontmanteling, en wat Rik Torfs de 'verrotting' van de kerk noemt, dat dat dus overal vroeg of laat zal gebeuren omdat niets eeuwig is en onveranderlijk. Alles stroomt en alles verandert en zo blijft alles een en hetzelfde.

Om toekomst en leven te hebben, is het nodig om telkens weer opnieuw die ene indringende vraag te stellen: "Wat doe ik voor de minste?". Daarbij heb ik juist de kerk toch weer nodig om de verhalen te horen over de generositeit van Zacheus, die wel zo slim is om maar de helft van zijn bezit weg te schenken en zelf een appeltje voor de dorst over houdt (p, 85). Het onmogelijke wordt niet gevraagd. Er is het verhaal van de barmhartige Samaritaan, die ondanks het feit dat de ander een vreemdeling is helpt, zoals Rik Torfs heel mooi opmerkt, niet uit plicht om een held te zijn, maar gewoon omdat zijn hart het in geeft (p.87)

Al deze bespiegelingen en nog meer spelen door mijn hoofd nu mij gevraagd is om iets te schrijven over het boek van Rik Torfs, 'De Kerk is Fantastisch'. Ik vind het geen goed of mooi boek maar dus wel een fantastisch boek omdat al de paradoxen en ambivalenties aan de orde komen, waar je mee te maken krijgt als je iets zinnigs wilt zeggen over onze kerk! Ik had gewild dat ik zelf dat boek zo had kunnen schrijven. Onder het lezen werd ik er vrolijk van. Ik kreeg de neiging om alles te onderstrepen en dat is toch ook weer niet de bedoeling. De betrekkelijkheid van veel weet Rik Torfs met mededogen en historische kennis van zaken aan de orde te stellen. Een verademing. Verademend is het te lezen dat de opstanding gezien kan worden als solidariteit over de generaties heen en dat 'de belofte van de verrijzenis de liefde' bevrijdt (p132). Nu krijg ik weer de neiging om hele zinnen te gaan citeren over de stoïcijnen die zich juist niet wil hechten, omdat anders het verlies van een geliefde bij de dood te smartelijk zou zijn, terwijl een christen "eindeloos wild en genereus kan lief hebben, want als de geliefde sterft, zorgt de verrijzenis ervoor dat het afscheid niet definitief is. Dankzij de verrijzenis is de liefde niet langer een onverantwoord risico. Kortom, liefde is op haar best wanneer ze onsterfelijk is" (p.132). Prachtig toch: 'wild en overdadig'. Als Jezus water in wijn verandert dan doet hij het meteen overdadig en overvloedig net als bij de 7 broden en 2 visjes trouwens. Hoe, dat moet, moet je aan God zelf durven overlaten. Daarmee erken je dat je niet alles in de hand hebt, want voor God is niets onmogelijk, zo krijgt Maria te horen als haar verteld wordt dat Elisabeth zwanger is. Dat trekt haar over de streep met de woorden "mij geschiede naar uw woord".

Langs acht verschillende invalshoeken wordt de kerk behandeld: de kerk als gebouw, als verrotting, als pleisterplaats voor ongelovigen, als oase, als hospitaal, als bron van humor, als plek van schoonheid en als waakvlam voor de verrijzenis. Rik Torfs is de eerste die toegeeft dat het niet compleet is en dat je op heel uiteenlopende en ook op andere uitvoerigere wijze over de kerk kunt spreken. Zijn optie was ook zeker niet

om een afgeronde theorie over de kerk te geven, maar toch aan te geven hoe bijzonder de kerk is, fantastisch dus. Dat hij acht invalshoeken heeft gekozen, misschien omdat je kunt spreken van de 'achtzaligheden of zaligsprekingen'? Wie zal het zeggen, want juist ook de kerk als verrotting wordt positief gedeut, omdat daar de humus te vinden is om de grond voor de toekomst vruchtbaar te doen zijn. Het is een manier om op een oorspronkelijke en prikkelende wijze te verwijzen naar de heiligheid van de kerk misschien. De lezing van de zaligsprekingen is heel vaak in de liturgie ook de lezing bij de gedachtenis aan een heilige. Acht zaligsprekingen voor die ene heilige, acht invalshoeken voor de kerk?

Van Franciscus heb ik geleerd dat ondanks alles hij de kerk nodig had als plaats waar het woord lezen en gevierd werd en waar Jezus voor ons als de Christus telkens weer uit de hemel afdaalt om bij ons zijn intrede te doen (zie de wijsheidspreuken 1 en 2) Ik heb ervaren dat ook ik met Franciscus de kerk blijf nodig hebben. Bij de acht zou ik er toch nog twee andere invalshoeken bij willen geven, de kerk als leerhuis, als plek om te 'leren', leren aan en met anderen omwille van de dialoog, het gesprek met elkaar, niet de discussie én de kerk als oefenplaats om te oefenen hoe je broeder en zuster van elkaar kunt worden. Van mijn eerste pastor heb ik geleerd dat lastige mensen daarbij een zegen zijn, want zij houden je scherp en bepalen of je echt voldoende aandacht voor de ander kunt blijven opbrengen en ik moest ook heel vaak denken aan de uitspraak van een psychiatrisch verpleegkundige die opmerkte dat een goede professional alle protocollen kent, maar een slechte voert ze allemaal uit.

Ik wens ons de vrijheid toe van de kinderen Gods die ik in het boek van Rik Torfs geproefd heb. Het smaakt naar meer.

Mattie Jeukens ofm